

Vlaamse landbouwers moeten niet weten van een houten paard als cadeau, pak de echte knelpunten aan

Een pachtwet hoort te kaderen binnen een doordacht gronden- en voedselbeleid. Een stabiel grondenbeleid komt namelijk de gehele samenleving ten goede, niet alleen de landbouwsector. De vernieuwde Vlaamse pachtwet is geen van dat en laat de huidige knelpunten links liggen.

Wat nu voorligt is een welkom geschenk voor diegene die boeren als ongewenste grondbezitters aanschouwen. Een andere conclusie kan je moeilijk maken. De grondtoegang voor landbouwers wordt gewoonweg ferm beknót en ook als zittende pachter kom je op de wip te zitten. Het voorkoopprecht wordt een wassen neus. Onzekere tijden lonken voor pachtend Vlaanderen en de Vlaamse voedselproductie!

De oude pachtwet was voor verbetering vatbaar, tot zover was iedereen het wel eens. De aanpassing naar vennootschappen, een betere regeling voor openbare verpachtingen (als die er ooit nog zullen zijn), een anti-misbruikregeling, zijn logisch en in de juiste tijdsgeest.

Maar wie dacht dat de beleidsmakers op hetzelfde elan verder gingen gaan en nu werk gingen maken van een Vlaams grondenbeleid, gericht op een toekomstbestendige en duurzame voedselproductie die komt van een koude kermis thuis. De toegang tot grond wordt de landbouwer steeds meer ontzegt en het nieuwe pachtdecreet bestendigt deze trend ontegensprekelijk.

Langlopende pachtcontracten, ingebed in een goede pachtwet zijn belangrijk, onontbeerlijk zelfs. Niet alleen voor de eigen, essentiële voedselproductie, ook voor een duurzaam bodembeheer. Een duurzaam bodembeheer vraagt langdurige inspanningen, ook financieel, waarvan de boer het rendement pas na een aantal (soms vele) jaren kan verzilveren. Met wat nu voorligt wordt de ruimte aan de pachter **ontzegt** om deze noodzakelijke investeringen te doen. De vraag van de overheid naar een duurzamere landbouw klinkt opeens wel heel hol.

Pachtprijzen zijn inderdaad relatief laag ten opzichte van de huidige grondwaarde. De waarde van de grond staat dan ook los van de pachtprijs. Los van de financiële pachtopbrengst is de investering in grond een goede stabiele investering met een latente meerwaarde die eraan vasthangt en met een gegarandeerd rendement. Nu zowat de laatste bescherming wegvalt voor de boer, zullen de grondprijzen nog verder de hoogte ingaan. Dat dit ten koste gaat van een duurzaam bodembeheer en voedselproductie, lijkt geen probleem van deze meerderheid te zijn.

Wat voorligt als vernieuwd pachtdecreet, maakt het iedereen met eigen niet-landbouw-plannen voor landbouwgrond wel heel gemakkelijk om die plannen ook door te voeren en landbouwgrond te onttrekken aan de voedselvoorziening. Het nieuwe pachtdecreet zal gemarchandeerd alleen maar laten toenemen en ten onrechte gronden in agrarisch gebied laten omzetten in groen- of bosterrein.

Er is geen enkele financiële stimulans om grondeigenaren aan te moedigen hun gronden aan te houden en te verpachten.

Wie landbouwgrond heeft wordt met dit voorstel van decreet meer dan ooit gestimuleerd om deze aan de landbouw te onttrekken of allerlei achterpoorten op te zoeken om niet te verpachten. De open ruimte wordt zo een grote speeltuin voor wie het zich kan permitteren.

Onze eisen:

- Doe de pachtwet passen in een Vlaams landbouw- en voedselbeleid
- Toegang tot landbouwgrond voor alle landbouwers, in het bijzonder jonge landbouwers

- Zeer sterke inperking van de ruime opzeggingsmogelijkheden. Opzeg voor landbouw ja, niet voor gemarchandeer met allerlei andere bestemmingen, al dan niet door de overheid gewenst.
- Beperk de opzegmogelijkheden voor bijkomende vertuining.
- Voorzie fiscale en extra-fiscale stimuli om langlopende pacht aantrekkelijk(er) te maken.
- Hol de pachtwet niet uit door achterpoorten te voorzien.

Voor meer informatie:

Hendrik Vandamme, voorzitter Algemeen Boerensyndicaat 0476 41 51 58

Mark Wulfrancke, beleidsmedewerker 0498 91 44 22

Paard van Troje, Çanakkale (Turkije) Foto E. Boussery